

РЕШЕНИЕ

№ 12964

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА

при участието на секретаря НАТАША П. МЕРЕВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА Гражданско дело
№ 20211110136143 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба от „Софийска вода“ АД срещу Б. О. А., ЕГН *****, с която са предявени по реда на чл. 422 ГПК обективно и кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите и чл.86, ал.1 ЗЗД, за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът Б. О. А. дължи на „Софийска вода“ АД сумата от 1271,76 лв., представляваща цена на доставени от дружеството ВиК услуги за периода от 03.04.2019г. до 13.05.2020г., и сумата от 56,28 лв., представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 04.05.2019г. до 13.05.2020г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК – 19.08.2020г., до окончателното изплащане на вземането, които суми касаят водоснабден имот – апартамент 52, находящ се в находящ се в гр. София, жк. „Люлин“, бл.1, вх.Б, и за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение от 03.09.2020г. по ч.гр.д. № 38262/2020г., по описа на СРС, 81 състав.

Ищецът „Софийска вода“ АД твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за предоставяне на ВиК услуги при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл.8 от Наредба №4/14.09.2004г. са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период ВиК услуги до имот, находящ се в гр. София, жк. „Люлин“, бл.001, вх.Б, ап.52, като купувачът не е простира на срещно – не е заплатил дължимата цена. Искане се от съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца претендираните вземания в посочените размери. Претендира разноси.

Ответникът Б. О. А., чрез назначения по реда на чл.47, ал.6 ГПК особен представител е депозирал отговор в законоустановения срок по чл.131, ал.1 ГПК, с който оспорва исковете по основание и размер. Намира за недоказан начина на изчисляване на дължимите суми, количеството потребена ВиК услуга, както и начина

на определяне на цената □. Поддържа, че по делото не се установява ответникът да има качеството на потребител на ВиК услуги, при твърдения, че е носител на правото на собственост по отношение на 1/2 ид.ч. от имота. Твърди, че ищецът не доказва той да обитава жилището, нито да потребява реално услугата. Заявява, че към исковата молба не са представени доказателства относно вида и размера на претенциите, поради което не може да бъде направена преценка за основателността им. Оспорва наличието на облигационна връзка с ищеца. Релевира възражение за изтекла погасителна давност.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение между него и ответника по силата на което е простира и за него е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

По иска по чл. 86, ал.1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

При установяване на горните предпоставки, в тежест на ответника е да докаже погасяване на възникналите задължения.

Съгласно [§ 1, т. 2, б. "а" и б. "б" от допълнителните разпоредби на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги](#) потребители по смисъла на закона са юридически или физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги; респективно юридически или физически лица – собственици или ползватели на имоти в етажната собственост.

Предоставянето на ВиК услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от ВиК оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – арг. [чл. 198о, ал. 1](#) и [ал. 2 ЗВ](#). В настоящия случай е безспорно, че оператор на ВиК услуги на територията на гр. София е ищцовото дружество. Съгласно разпоредбата на [чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г.](#), получаването на услугите ВиК се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник (чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от наредбата). В случая несъмнено е, че общите условия на ответното дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани и са одобрени с решение на ДКЕВР.

С оглед на гореизложената нормативна уредба е видно, че възникването на облигационно отношение, съответно и качеството потребител на водоснабдителните и канализационните услуги, е обусловено единствено от това кой е титуляр на правото на собственост или вещно право на ползване върху съответния водоснабден имот, т. е. облигационното отношение между водопреносното предприятие и титуляра на това право възниква с придобиването на правото на собственост или вещно право на ползване и се прекратява със загубването на същите.

Съдът намира, че от приетите по делото писмени доказателства следва да се

приеме за установено, че през исковия период именно ответникът се явява собственик, но на 1/2 ид. ч. от процесния имот. Видно от представената по делото от Служба по вписванията справка по персоналната партида на ответника за периода 01.01.1992г. – 13.04.2020г. се извежда, че по отношение на притежаваната от ответника Б. А. 1/2 ид.ч. от процесния имот, находящ се в гр. София, жк. „Люлин”, блок 1, вход Б, ет. 10, ап.52 е наложена възбрана, като няма последващи вписвания в регистъра за прехвърляне на правото на собственост или учредяване на право на ползване от А. в полза на друго лице.

Ответникът не оспорва верността на вписаните в справката обстоятелства, а нейната доказателствена стойност. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № от 21.04.2005г. за воденето и съхраняването на имотния регистър, имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България, за тяхната индивидуализация, собствениците, носителите на други вещни права, ипотечи, възбрани и други права, предвидени в закон, а в ал.2 е уточнено, че имотният регистър показва състоянието на посочените в ал. 1 обстоятелства след последното вписване и дава възможност да се проследят хронологично промените във вписаните обстоятелства, както и вписаните актове. Съгласно [чл. 80 ЗКИР](#) актът се вписва, ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност, а съгласно [чл. 82, ал. 1 ЗКИР](#) съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право. От изложените разпоредби следва, че представената по делото справка е годно доказателствено средство да установи притежанието на вещно право от ответника и основаната на това договорна обвързаност с ищцовото дружество. Ответникът не е направил конкретни оспорвания и не е представил доказателства за оборване на отразените в справката обстоятелства, нито е проведено насрещно доказване, че през процесния период притежаваното от него вещно право е било отчуждено. Ето защо съдът намира представената справка за достатъчно доказателство за принадлежността на правото на собственост за нуждите на настоящия процес, където правото на собственост се изследва доколкото е нужно да се установи презюмирана от закона облигационна връзка между страните, но не и установяване със сила на пресъдено нещо на конкретно придобивно основание. Това обуславя извод за наличие на качеството потребител на водоснабдителни и канализационни услуги на ответника в периода 03.04.2019г. - 13.05.2020г., за апартамент 52 в гр. София, жк. „Люлин“, бл.1, вх.Б, който следва да отговаря до размера на квотата си в собствеността, т.е. за 1/2 от задълженията.

Предоставянето на ВиК услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от В. оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – арг. [чл. 198о, ал. 1](#) и [ал. 2 ЗВ](#). В настоящия случай е безспорно, че оператор на ВиК услуги на територията на гр. София е ищцовото дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 14.09.2004г. получаването на ВиК услугите се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на ВиК системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник (чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от наредбата). Ищецът не е представил доказателства общите му условия да са влезли в сила, доколкото са били публикувани и са одобрени с решение на ДКЕВР, за да се извърши преценка съобразно нормата на чл. 8, ал. 4 от наредбата,

която посочва, че в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното предприятие заявление, в което да предложат различни условия. В случая обаче не са релевирани подобни възражения, нито има данни, че ответникът е упражнил правото си да възрази срещу Общите условия. Следователно между страните по делото са били налице договорни отношения по продажба на водоснабдителни и канализационни услуги за питейно-битови нужди с включените в него права и задължения на страните, съгласно Наредба № от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на ВиК системи и Общите условия за процесния апартамент с клиентски № 1005024777 в периода 03.04.2019г. - 13.05.2020г.

По отношение на количеството и цената на изразходваната вода през исковия период.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от Наредба № 2004 г. количеството изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора се измерва чрез монтираните на всяка водопроводно отклонение водомери, а за сгради етажна собственост - въз основа на измереното количество, отчетено по общия водомер на водопроводното отклонение за определен период от време, което се разпределя между отделните потребители въз основа на отчетите за същия период от време на всички индивидуални водомери след общия водомер, като първо се отчита общият водомер в присъствието на представител на потребителите, а след това се отчитат индивидуалните водомери - чл. 32, ал. 2 и 3 от Наредбата.

Съгласно чл. 32, ал. 4 от Наредбата, отчетените данни се установяват чрез отбелязване в карнет, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен случаите на отчитане по електронен път.

Съгласно чл. 39, ал. 3 от същата Наредба, по изключение, разпределението на изразходваното количество вода и отчитането на отведената и пречистената вода се извършват съобразно броя на обитателите на жилищата. При липса на индивидуални водомери или неизправни такива, месечното количество изразходвана питейна вода се определя, както следва - по 6 куб. м. при топлофицирано жилище и по 5 куб. м. при нетоплофицирано жилище за всеки обитател (чл. 23, ал. 4 и ал. 5, т. 1 ОУ от 2006 г., респ. чл. 25, ал. 4 и ал. 8, т. 1 ОУ от 2016 г.).

Съгласно разпоредбата на чл. 22 ОУ от 2016 г., изразходваното количество питейна вода се отчита от водомер, монтиран на водопреносното отклонение от ВиК оператора и/или в имотите на потребителите. Отчитането на показанията на водомерите се извършва от служител на оператора на ВиК услуги в присъствието на потребителя или на негов представител, който с подписа си удостоверява съответствието на показанията с данните в отчета. При неосигуряване на представител, отчетът се подписва от свидетел, който може да бъде и длъжностно лице на ВиК оператора, като се посочват трите имена и адреса на свидетеля.

В производството е изслушано заключение на вещо лице по допусната, изготвена и приета съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно, ясно, пълно и безпристрастно. От заключението на вещото лице се установява, че през процесния период в имота, представляващ апартамент № 52, находящ се в гр. София, ж.к. „Люлин”, блок 001, клиентски № 1005024777, са доставяни вода и ВиК услуги от ищцовото дружество. В допълнение се изяснява, че през претендирания в исковата молба период, количеството консумирана вода и ВиК услуги е определяно на база за 3-ма живущи, поради липса на водомери, неизправни

водомери или недопускане на проверители на ищцовото дружество.

От заключението на вещото лице по изготвената в производството съдебно - счетоводна експертиза (ССЧЕ), което съдът по реда на чл. 202 ГПК кредитира напълно, се установява, че стойността на предоставените през процесния период от 03.04.2019г. до 13.05.2020г. ВиК услуги, от ищцовото дружество на ответника, възлиза в размер на 1271, 76 лева.

Съдът намира, че доставката на ВиК услуги до процесния имот, през заявления в исковата молба период, не се оспорва и изрично се признава от ответника, като това обстоятелство се установява и от събраните по делото доказателства, в това число заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета съдебно-техническа експертиза.

Същевременно от заключението на вещото лице по съдебно-техническата експертиза се установява в производството, че през претендирания в исковата молба период, количеството консумирана вода и ВиК услуги е определяно на база за 3-ма живущи. Последното обстоятелство съдът намира, че следва да бъде възприето, доколкото видно от приетия по делото информационен лист за имота, носещ подписите на собствениците, същите са декларирали пред ищцовото дружество именно 3 броя живущи.

При съобразяване на изводите по-горе, че ответникът следва да отговаря за 1/2 част от задълженията за имота съдът намира, че дължимата от ответника сума за процесния период за потребени ВиК услуги, възлиза на 635,88 лева.

По направеното в срок правопогасяващо възражение на ответника за погасяване на претенциите по давност, съдът намира следното.

Съгласно Тълкувателно решение от 12.04.2012 г. на ОСГТК на ВКС по тълкувателно дело № 3/2011 г. задълженията на потребителите на топлинна енергия, представляват задължения за периодично плащане, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време еднородни задължения с посочен в Общите условия падеж, поради което и по отношение на тях е приложима давността по чл. 111, б. "в" ЗЗД. В Общите условия, действащи през исковия период, е предвидено, че потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения /каквито са процесните за главница/, давността тече от деня на падежа /тъй като срокът е уговорен в полза на длъжника и кредиторът не може да иска предсрочно изпълнение/. Следователно задълженията на ответника за заплащане на стойността на доставената енергия са възникнали като срочни – както вече бе отбелязано според чл. 33, ал. 2 от общите условия 2016 г. месечните суми за вода са били дължими в 30-дневен срок след датата на фактурирането им. Т. е. за погасени по давност следва да се считат всички месечни вземания, чиято изискуемост е настъпила преди повече от три години назад, считано от датата подаване на исковата молба/заявлението – 19.08.2020г., като се отчете, че в периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г. давностният срок е спрял да тече на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, във връзка с § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето /обн. ДВ, бр. 44/2020 г., в сила от 14.05.2020 г. /, т.е. се касае за погасени по давност вземания, чиято изискуемост е настъпила преди 12.06.2017г. По настоящото дело се претендират суми за потребени ВиК услуги за периода от 03.04.2019г. до 13.05.2020г., които не са обхванати от погасителна давност, съответно въведеното възражение се явява неоснователно.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на иска за законна лихва предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. По делото се установи наличието на главен дълг.

Съгласно клаузата на чл. 44 ОУ от 2016 г., при неизпълнение в срок на задължението за плащане на ползваните услуги, потребителят дължи на В. оператора обезщетение в размер на законната лихва, считано от първия ден след настъпване на падежа. Дължимите лихви, изчислени при съобразяване изводите на ССЧЕ и по реда на чл. 162 ГПК върху уважените главници от падежа на всяка една от тях, за периода 04.05.2019г. – 13.05.2020г., са в общ размер на 67,01 лева, от която ответникът отговаря за 1/2, а именно за сумата 33,51 лева до която акцесорната претенция следва да се уважи и да се отхвърли до пълния предявен размер – 56,28 лева.

На ищеца следва да се присъди и законна лихва върху уважената главница от датата на подаване на заявлението по [чл. 410 ГПК](#) – 19.08.2020г. до окончателното плащане.

По разноските.

При този изход на делото право на разноски имат и двете стани, съобразно уважената и отхвърлената част от претенциите.

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство.

На ищеца за исковия процес следва да бъде присъдена сумата 437,16 лева – от претендираните 74,31 лева разноски за държавна такса, 400 лева депозит за експертиза, 300 лева депозит за особен представител и 100 лева възнаграждение за юрисконсулт, а за заповедното производство следва да бъде присъдена сумата 38,28 лева – разноски за държавна такса и възнаграждение за юрисконсулт.

Ответникът е защитаван от назначен по делото особен представител, поради което разноски не му се следват.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание [чл. 422 ГПК](#), че Б. О. А., ЕГН *****, с адрес: гр. София, жк. „Люлин“, бл.1, вх.Б, ап.52 **ДЪЛЖИ НА** "Софийска вода" АД ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. "Цар Борис III" № 159, на основание [чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД](#), вр. с [чл. 198о, ал. 1 ЗВ](#) сумата **635,88 лева**, представляваща неизплатена сума за потребена вода през периода от 04.05.2019г. до 13.05.2020г., ведно със законната лихва, считано от 19.08.2020г. до изплащане на вземането, сумата **33,51 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 04.05.2019г. до 13.05.2020г., които суми касаят водоснабден имот – апартамент 52, находящ се в гр. София, жк. „Люлин“, бл.1, вх.Б, и за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение от 03.09.2021г. по ч.гр.д. № 38262/2020г. по описа на СРС, 81 състав., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за цената на потребена вода до пълния предявен размер от 1271,76 лева, както и иска за мораторна лихва до пълния предявен размер от 56,28 лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПКБ. О. А., ЕГН *****, с адрес: гр. София, жк. „Люлин“, бл.001, вх.Б, ап.52 **ДА ЗАПЛАТИ** на "Софийска вода" АД ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. "Цар Борис III" № 159 сумата **437,16 лева** – разноси за исково производство и сумата **38,28 лева** – разноси за заповедно производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____